

Sygn. akt: X C 2187/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko Z. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Z. W. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 2 041,10 zł (dwa tysiące czterdzieści jeden złotych dziesięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 lutego 2017r., z uwzględnieniem zmian stopy procentowej odsetek ustawowych, do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 017 zł (tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 03.02.2017 r. powodowy (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. domagał się zasądzenia w postępowaniu upominawczym na jego rzecz od pozwanego Z. W. kwoty 2041,10 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Strona powodowa wyjaśniła, że dochodzi roszczeń z tytułu umowy bankowej zawartej między pozwanym a Bankiem (...) S.A. we W. z dnia 27.04.2015r. Wierzytelność została nabyta przez powoda z dniem 30.11.2016r.

Nakazem zapłaty wydanym dnia 13.02.2017 r. w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Elblągu orzekł zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądził kwotę 642 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wskazany nakaz zapłaty został zaskarżony przez pozwanego w całości, który podniósł zarzut nieistnienia roszczenia oraz wniósł o przekazanie sprawy według właściwości do Sądu Rejonowego w Toruniu.

Po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu i doręczeniu stronie powodowej odpisu sprzeciwu, strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu oraz przedłożyła dokumenty na odparcie zarzutów sprzeciwu.

Na rozprawie w dniu 09.10.2017r. pełnomocnik powoda nie stawił się, pozwany podtrzymał podniesione zarzuty wnosząc o oddalenie powództwa z uwagi na fakt, że nie zawierał umowy z powodem.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27.04.2015 r. Z. W. jako kredytobiorca zawarł z Bankiem (...) S.A. we W. jako kredytodawcą umowę o udzielenie kredytu i wydanie płatniczej karty kredytowej. Na mocy umowy pozwany otrzymał na okres dwóch lat limit kredytowy w kwocie całkowitej 2000 zł i zobowiązywał się do comiesięcznych spłat na warunkach określonych w umowie. W umowie wskazane były koszty korzystania z limitu kredytowego, między innymi wysokość oprocentowania i wysokość opłaty za kartę. W umowie wskazano też wysokość odsetek za opóźnienie, oraz wysokość kosztów w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Pozwany nie spłacał należności w terminach i wysokościach oznaczonych w umowie, co doprowadziło do wypowiedzenia umowy w dniu 15.12.2015r.

Dowód: umowa z dnia 27.04.2015r. – k. 57-62

Załącznik do umowy cesji – k.67v

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 30.11.2016r. wierzytelności Banku przeciwko pozwanemu zostały przeniesione na (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. w łącznej kwocie 2041,10zł. Pozwany został zawiadomiony o dokonanej cesji i wezwany do zapłaty zaległości. Powód wystawił w dniu 26.01.2017r. wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym wskazano, że na zobowiązanie pozwanego składa się kwota 1842,84 zł z tytułu kapitału, kwota 194,06 zł z tytułu odsetek oraz kwota 4,20 zł z tytułu kosztów.

Dowody: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu – k. 5

Umowa cesji z dnia 30.11.2016r. – k.11-16,

Wyciąg z załącznika do umowy cesji – k. 8

Zawiadomienia o cesji – k. 6-7

Załącznik do umowy cesji – k.63-68

Pozwany należności nie uiścił.

Okoliczność bezsporna

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów, które zasługiwały na walor wiarygodności, gdyż ich rzetelność i autentyczność nie zostały w toku procesu podważone, a nadto nie wzbudzały wątpliwości Sądu. Pozwany kwestionował wprawdzie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu jako podstawę dochodzenia roszczenia w sporach z konsumentem, ale autentyczności i wiarygodności nie kwestionował.

W przedmiotowej sprawie bezsporny był jedynie fakt nabycia wierzytelności przez powoda od Banku (...) S.A., gdyż tego faktu strona pozwana nie kwestionowała na żadnym etapie postępowania. Sporny natomiast był zarówno fakt istnienia roszczenia co do zasady jak i wysokość roszczenia, wobec podniesienia zarzutu nieudowodnienia roszczenia w całości.

Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c., ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem powód powoływał się na zaistnienie oznaczonych faktów, w tym na fakt zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia, zobowiązany był wskazać okoliczności, które uzasadniały żądanie zgłoszone w pozwie. Na stronie pozwanej spoczywał z kolei obowiązek wykazania, że roszczenie jest nienależne, bądź jest należne w innej wysokości.

Na mocy art. 233§1 k.p.c. Sąd dokonuje oceny wiarygodności dowodów na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Przez moc dowodową rozumie się siłę przekonania, jaką uzyskał Sąd wskutek przeprowadzenia określonych dowodów o istnieniu lub nie istnieniu faktu, którego on dotyczy.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, należy uznać twierdzenia powoda za zasadne.

Przede wszystkim, odnosząc się do zarzutów podniesionych przez pozwanego o nieudowodnienie roszczenia, wskazać należy, że powód przedłożył wszelkie niezbędne dokumenty potwierdzające zawarcie umowy przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem. Sąd nie miał więc wątpliwości, że wierzyciel pierwotny jako kredytodawca udzielił limitu kredytowego pozwanemu.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowi art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zawarcie przez pozwanego umowy limitu kredytowego z pierwotnym wierzycielem zostało wykazane przez stronę powodową poprzez przedłożenie umowy bankowej z dnia 27.04.2015r. Pozwany podniósł wprawdzie w sprzeciwie zarzut nieistnienia i nieudowodnienia roszczenia, ale po doręczeniu mu odpisu umowy bankowej, nie zakwestionował jej treści, co zostało zgodnie z art. 230 kpc uznane za okoliczność przyznaną.

Jeżeli chodzi natomiast o wysokość roszczenia dochodzonego pozwem to, w ocenie Sądu, powód sprostał temu obowiązkowi. Powód, przedkładając umowę kredytową wykazał, w jakiej wysokości i na jakich zasadach został udzielony pozwanemu kredyt. Z załącznika do umowy cesji wynika z kolei wysokość zadłużenia oraz data wypowiedzenia umowy przez bank. Zdaniem Sądu, ciężar dowodu, że wysokość należności powinna być inna niż wskazana w pozwie, spoczywał na pozwanym. Powód bowiem przedłożył dokumenty wskazujące, że pozwany miał przyznany limit kredytowy w kwocie 2000 zł, a umowa została wypowiedziana w grudniu 2015r., a z załącznika do umowy cesji, który stanowił podstawę wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu wynikało, iż kwota należności głównej wynosiła 1842,84 zł, a kwota odsetek wynosiła 194,06 zł. A zatem, to na stronie pozwanej ciążył obowiązek udowodnienia, że kredyt został spłacony chociaż w części. Strona pozwana nie sprostała temu obowiązkowi, nie przedkładając żadnych dowodów na odparcie twierdzeń pozwu, tj. przykładowo wskazujących, że należność została spłacona. Strona pozwana ograniczyła zarzuty do ogólnego zakwestionowania roszczenia co do zasady oraz do twierdzeń, że nie zawierała umowy z powodem, podczas gdy podstawą dochodzonego roszczenia nie była umowa pozwanego z powodem, tylko z bankiem.

Z podanych względów, na podstawie art. 69 ust. 1 Prawa bankowego, powództwo okazało się zasadne i podlegało uwzględnieniu, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku. Jednocześnie Sąd uznał, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie podstawy do uznania, że dochodzone pozwem roszczenie jest sprzeczne z prawem czy zasadami współżycia społecznego. O odsetkach za opóźnienie rozstrzygnięto na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w punkcie II sentencji wyroku. Strona powodowa wygrała proces co do zasady w całości, co uzasadnia obciążenie pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu w całości. Na koszty te składały się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym w kwocie 900 zł i opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.